

ПЛѢВЕНСКИ НОВИНИ

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРЪВЪ“. Редакторъ: Ив. Бакаловъ.

Г. Одрински

ГРАЖДАНСТВОТО трѣбва да се раздвижи!

Отдавна е време да се покаже, че нашия градъ има гражданство, което бди за интереситѣ на своята община и за собственитѣ си такива. Отъ нѣколко години една фатална ржка реже безмилостно сѣдбинитѣ му, безъ да се е сетилъ нѣкой да ги брани. Града е оставенъ на собствената си сѣдба и по подобие на птицитѣ небесни търси прехраната си въ изоставенитѣ зрѣнца отъ стопанитѣ на държавната нива. Че се е погубила нѣкогашната му търговия, че е западнало тъй много занаятчийството, че е пресеченъ пътя на индустрията, че се кѣса постоянно отъ жизненитѣ му източници, че е обеднѣлъ града и върви къмъ по-голъмо обедняване — всичко това, макаръ всѣки да го чувствава, не е извадило никого отъ дългогодишната апатия, никого не тревожи за близкия утрешенъ день. Какво отъ това че се откаже Троянския и Тетевенския балканъ съ прокарване на желѣзопѣтнитѣ линии, че се премахватъ учреждения, намала се гарнизонъ, отнематъ се училища, отказва се на правата на халтата, правятъ се често опити за съкратяване сѣдилища и сѣдебния районъ, изоставятъ се проектирани мостове на Искъръ, създаватъ се околни малки гарички за смѣтка на търговията на Плѣвень, пречи се на инициативи, като тая на „Българска захаръ“, какво отъ това, че вътре благоустройството не върви, че общинската управа бездействува, че нѣмаме улици, водопроводи, че ни е страхъ да продумаеме за канализация, че общинскитѣ финансии сѣ силно разстроени?

Отдавна е време гражданството само да се погрижи за сѣдбата на своя градъ. Ние имаме творци въ нѣкои области: на туристическото дружество се дължи кокетната хижа, за жалостъ още не довършена; на женското дружество — хубаво здание за стопанско училище; на спортната областъ, най-вече на неуморимия г. Милковски, единъ стадиумъ, който е гордостъ за града. Имаме дружества, развиващи трескава културна дейностъ, каквито сѣ „Съгласие“ и „Дома на Изкуствата и Печата“; имаме и закрепили мѣстни вестници.

Нѣмаме обаче общограждански стопански комитетъ, макаръ да имаме сведущи хора по стопанскитѣ въпроси. Само че последнитѣ се задоволяватъ повече съ беседи и статии изъ

вестницитѣ. Дѣла нѣма. Думата замѣства всичко и ако все такава е нашата дейностъ, ще стигнемъ до тамъ, че да четемъ въ нашия лозарски центъръ молитви на лозята. Единъ комитетъ общограждански, предимно за стопански цели, който да играе ролята на тревожна камбана при посегателства върху интереситѣ на града; да предприема инициативи за създаването на нови условия за стопанска дейностъ; да поработи за развитието на лозарството, тоя най-мощенъ клонъ отъ стопанството на града, да помисли за износа на грозде и вино; да организира специаленъ подкомитетъ съвмѣстно съ дѣтели отъ богатия край отъкъдъ Долния Искъръ, като се погриже за свързването му чрезъ мостове и шосета съ града; да обедини всички отдѣлни усилия и най-сетне да брани града при всѣки случай, — ето дѣло за толкова енергии.

Бихме се провикнали: граждани, да се раздвижимъ и дайте да учредимъ тоя комитетъ, който, стоящъ надъ партиитѣ, да създаде новия Плѣвень. Нека помнимъ, че тайната на всѣко надмощие е волята.

ХРОНИКА

Завърна се отъ странство, кждето бѣше съ научна целъ, нашиятъ съгражданинъ д-ръ Никола Ив. Печигарговъ и приема болни по очни, ушни, носни и гърлени болести.

Въ поминалия брой на вестника писахме, че канцелариитѣ на I и II сѣдии-изпълнители, които се помещаватъ подъ окр. сѣдъ, сѣ абсолютно негодни за такива, като свършено нехигиенични. Ние искаме хигиенически съветъ да прегледа тия помещения.

Надяваме се, че г. Бърдаровъ, старши гр. лѣкарь, ще си вземе бележка и изпълни своя дългъ, като нареди да се провъри истинността на писаното отъ насъ.

Светая Русъ най-големия филмъ на сезона е ангажиранъ за Плѣвень и ще го видите въ „Модерния театъръ“.

Съобщавамъ на всички, че отъ 1 май т. г. премѣстихъ работилницата си за ризи въ въ бившия общарски магазинъ на Исаакъ Уzielъ — срещу „Къща музей“.

Работилница за ризи „София“.

Б. Н. Банка презъ 1927 год.

Отчета й до министра на финансии — Влиянието на бѣжанския заемъ. — Въ говетѣ увеличени. Несъстоятелности и мораториуми.

Б. Н. Банка е представила на министра на финансии г. Молловъ отчета за своята дейностъ презъ м. г. Споредъ отчета, постигнатията на чужди девизи сѣ били по-изобилни въ сравнение съ 1926 год. Това се вижда отъ бѣжанския заемъ, а също така и на по-голъмото довѣрие на чуждестраннитѣ капиталисти да търсятъ пласименти въ нашата страна.

Подобрение на платежния балансъ се дължало и на едно значително увеличение на износа 6 — милиарда и 600 милиона лева.

Търговскиятъ балансъ въ страната за 1927 год. показва единъ приблизителенъ излишъкъ отъ 500 милиона лева.

Протестиранитѣ полици сѣ намалени по брой и по суми.

Броятъ, обаче, на обявенитѣ несъстоятелности и на дадени тѣ мораториуми е увеличенъ.

Недостатъчното покритие на банкнотитѣ и необходимостта да се поддържа съ всички сѣдства стабилността на златната стойностъ на лева на днешното й ниво, не сѣ позволили никакво намаление на високия счетовъ процентъ на банката (10 на сто).

Влоговетѣ въ спестовната каса сѣ се увеличили съ 126 милиона лева. Влоговетѣ сѣ се увеличили и въ Земледѣлската, Централната кооперативна и Популярна банки вследствие на което се е намалила нуждата отъ използване кредитъ при Нар. Банка. Значително увеличение на мѣстнитѣ влогове се констатира и при частнитѣ банки.

Фондоветѣ, държавни, общински и пр. при Нар. Банка възлизатъ на 1,183 мил. срещу 920 мил. въ края на 1926 г.

Създаването на Ипотечарната банка се отбѣлзва съ голѣмо задоволство.

Дългътъ на държавата къмъ банката е възлизалъ на 4,131 мил. плюсъ 250 мил. скотирани бонове, или асичко 4,381 мил. срещу 4,497 мил. въ края на 1926 год.

Тѣзи дни пристига въ града ри кооперативния театъръ, който ще представи 7 хубави оперети, като „Принцесата на цирка“, „Сузи“, „Адио Мими“, „Кло-кло“, принцеса „Ола-ла“, „Тайнитѣ на харема“ и „Хубавата Кубанка“.

Партийната немоощъ

На какво се дължи обществената немоощъ на българскитѣ партии, та тѣ се оказватъ недостатъчно кадърни да играятъ ролята, която имъ принадлежи? Очевидно, причинитѣ не лежатъ нито въ програмнитѣ имъ задачи, нито въ социалния имъ съставъ. Програмитѣ имъ сѣ толкова широки, че обгръщатъ интереситѣ не на една, а на редица економически категории.

Партийната имъ политика отъ близкото минало, ще кажатъ нѣкой, отнела престижа на програмнитѣ имъ задачи. Ето една истина, която е развенчала много партии отъ тѣхния миналъ престижъ. Но тая истина не ни дава цѣлия отговоръ на поставения въпросъ.

Миналото? Миналото и неговата история не играятъ решителна роль въ практическата политика. Не въ политиката историческата правда намира своето възмездие. Политиката се движи по капризно счупената линия на бързоменяващитѣ се обществени настроения, а не по спокойната права историческа логика.

Не само въ миналото, не само въ програмитѣ, следователно, лежи причината, която ражда обществената немоощъ на партиитѣ.

Последната лежи въ господствующата сѣдѣ тѣхъ рутина, която ги заставя да предпочитатъ да боравятъ съ чисто политическитѣ въпроси, отколкото съ економическитѣ проблеми, свързани съ съществуването и

развитието на народа и на държавата. Първитѣ — политическитѣ въпроси — сѣ повече или по малко отвлечени и като такива малко интересуватъ и вълнуватъ маситѣ. Вторитѣ — економическитѣ проблеми — стоятъ въ основата на народното съществуване и последствията отъ тѣхнитѣ разрешения вълнуватъ живо и непосредствено средитѣ, които засѣгатъ. Ръководнитѣ партийни генерации се оказваха слабо приспособени да понесатъ конкретното разрешение на стопанскитѣ въпроси, които буйното економическо развитие направи, особено следъ войната, господствующи. Боравенето съ тия въпроси изисква широка подготовка и голѣма компетенция. Тѣхното обсъждане и разрешение изключва демагогията. То борави съ опредѣлени величини и съ ограничени тяжести. То стеснява конкурентната деятелностъ на партийната демагогия. То изисква единъ специално подготвенъ партиенъ елитъ, който за нещастие, се указа въ мнозинството си извънъ партиитѣ, прокуденъ отъ лекомислието, съ което се третираха и разрешаваха най-сложнитѣ въпроси на практическата деятелностъ.

Партиитѣ сѣ изправени вече предъ необходимостта да поставятъ въ центъра на своитѣ борби стопанскитѣ въпроси, които събиратъ като въ фокусъ линиитѣ на общественитѣ интереси.

В. „Плѣвенски Новини“

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

Предупреждаваме всички търговци и клиенти на в. „Плѣвенски Новини“, че не сме упълномощавали никого да събира каквито и да е суми за наша смѣтка освенъ редакторъ-стопанина на сѣщия вестникъ Ив. Бакаловъ.

Редакцията на в. „Плѣвенски Новини“ нѣма никакво съдружие съ никого, съ никакви вестници, нито инкасатори, и онѣзи лица, които дадатъ суми другиму за нейна смѣтка, тя не поема никаква отговорностъ. РЕДАКЦИЯТА.

Ипотеки

предъ новата ипотечарна банка урежда най-бързо и акуратно „Северъ“ пл. Св. Недѣля 5. — София.

На запитвания не придружени съ пощенски разноси не се отговаря.

Важно съобщение за обушаритѣ въ Плѣвень и окрѣга!

Отъ днесъ откриваме въ Плѣвень складъ на всѣкакви обушарски материали и напомняме на всички обушари отъ града и окрѣга, които искатъ хубави кожени материали и на износни цени, да посетятъ магазина и тогава да си набавятъ отъ другаде.

На складъ: всички видове гъонове, боксове, белони, шевра, лакове, юфтове и всички обушарски материали; най-последни модели калѣпи. Даваме съвети и ако е нужно и подготовка за майсторскитѣ изпити.

Продажба на едро и дребно. — Склада ни се намира срещу общината.

Съ почитание: **ИВ. ЛАЗАРОВЪ & С-НЕ.**

НАШАТА ИНДУСТРИАЛНА АНКЕТА

Гордостта на България. — Соловарната фабрика край гр. Провадия — едно от най-необходимите предприятия, което изисква подкрепа и насърчение. Провадийските солници сж въ ржцетъ на честни, неуморими и изпитани кооператори!

Природните богатства: плодородни и щедро напоявани долини и равнини, въ гори, тъй важни, както въ климатично, тъй и въ всъко друго отношение за стопанския битъ на човъшкото обществитие и подземните залежи отъ руди и др. минерални богатства, сж едно отъ най-важните пера въ националното богатство на единъ народъ и най-вѣренъ критерий за стопанската и економическа мощъ на нацията респективно държавата. Тъ сж фактори, които иматъ грамадно и еднаково значение, както за отдѣлната индивидуална стопанска единица, така и за стопанския колективитетъ на цѣлъ народъ — държава. Тъ сж най-важния факторъ въ производствения стопански процесъ, понеже даватъ срѣдства материални и поддържатъ капитала въобще, който изразява посредствомъ стопанския и търговски балансъ сила, както на отдѣлното стопанство, така и на държавата и грамадни стопански области, — блѣстящи съ своето благосъстояние или мизерия — оскъдица. Може би, само върху тоя важенъ факторъ въ развитието на човѣчеството, сжществуватъ най-много спорове въ науката отъ най-стари времена и до днесъ, за да не кажемъ, че е абсолютно безспоренъ.

И върху тая канава, тая личностъ отъ тия природни богатства човѣшкия трудъ е създавалъ, организиралъ и усъвършенствувалъ до изумителни размѣри днешния все по-усъвършенствующъ се сложенъ и грамаденъ производствения процесъ и търговска размѣна, който не остава неизползванъ и най-дребния отпадъкъ на природата, за да може съ изумителна бързина и нюхъ на съвременния усъвършенствующъ транспортъ, предлагането и търсенето на необходимите стопански блага да ги прехвърля отъ единия край на нашия свѣтъ на другия. Организацията, следователно на производствения процесъ въобще се явява факторъ отъ най-важно значение за стопанската и економическата проява на стопанската единица. Тъй се е създавала работилницата — първичната фабрика, за да се стигне до грамадните заводи на трѣстоветъ, картелитъ на международна почва се стремятъ да монополизиратъ производството на най-търсените и необходими блага за консуматора.

Нашата малка родина е щастливо обдарена съ природни богатства надъ земята и подъ земята, които още отъ старите времена — предметъ на историята, и до днесъ сж възбуждали завистта и апетититъ у близки и далечни народи. Пословичното трудолюбие и жилавостъ на нашия търпеливъ и истрадалъ отъ вѣкове народъ — жертва на тия апетити изразявани въ чести войни за завладяването на нашата богата земя, все пакъ е създавалъ и създава по нѣщо, макаръ че жестокиятъ борби и опустошения сж пречили на едно нормално стопанско развитие, което е твърде много изостанало, у насъ, отъ усъвършенствувания машинизирания стопански животъ на културните народи отъ човѣшкото обществитие. Но все пакъ никой културенъ човѣкъ не може да отрече, че българина въ своя буренъ съборби животъ, не е създавалъ единъ прогресъ, въ всѣко отношение, който му дава заслужено мѣсто между напредна-

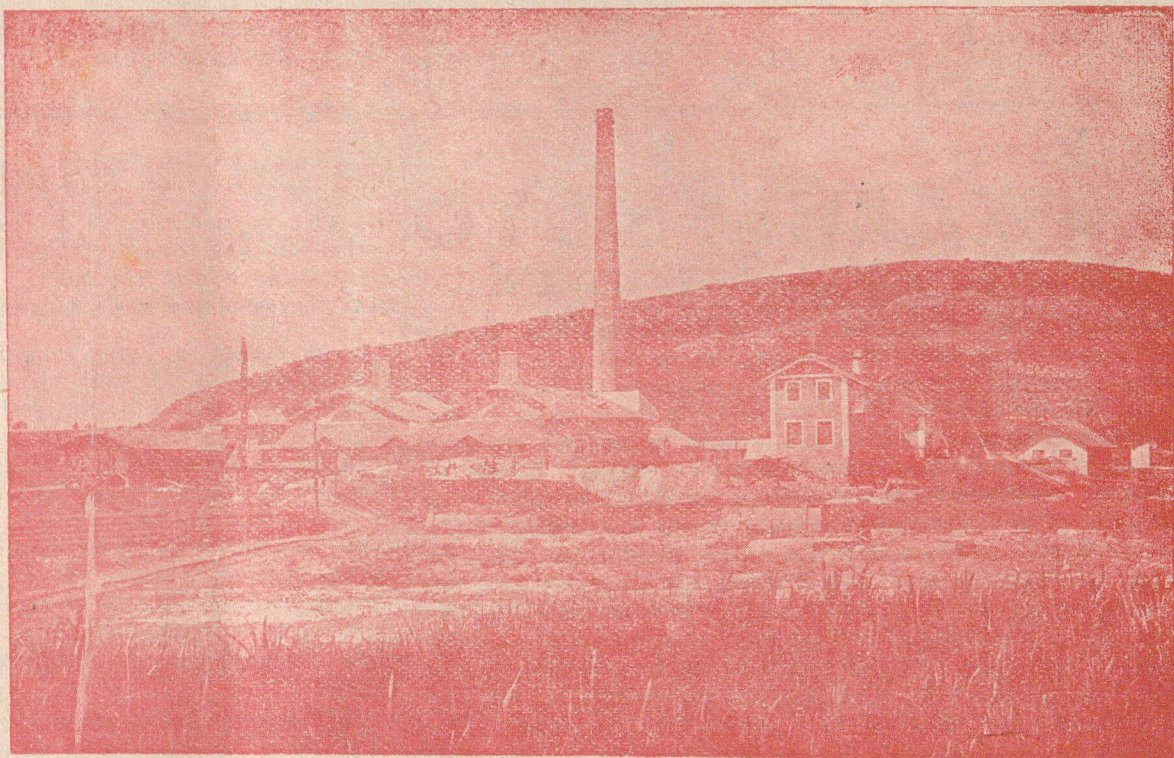
литъ народи на днешния свѣтъ.

Още въ дните на турското робство нашия скромнъ еснафъ-работникъ обличаше армията на османците, строеше неговите палати, джамии и бани, и твореше ценности, които днесъ извикватъ удивление и уважение къмъ тихия и упоритъ трудъ на най-покорната рая на всеилния падишахъ на османците. Машинизирания производството на западъ разтърси стопанския битъ на нашия българинъ, въ първите дни на нашето освобождение, но той твърде скоро се нагоди, вървѣйки тежките поражения отъ тая стопанска катастрофа и първа отъ балканските народи потърси спасение въ новата стопанска форма за кредитъ и производство, която се създаде и изгрѣя въ най-великитъ умове на културния западъ — кооперацията.

Малката ни интелигенция, вѣрна на своя народъ обсега току-що освободена България съ кооперативни сдружения съ най-разнообразни цели, и се хвърли съ завиденъ идеализъмъ въ творческа работа, вървѣйки простеното непознаване на кооперативните принципи, поради ограничената култура. Станаха грѣшки, вършатъ се и до днесъ, но все пакъ днесъ България е покрита съ една вдъхваща уважение и респектъ кооперативна мрежа, която се наложи като стопанска форма на кредитъ, производство и търговска размѣна.

Провадийско въ кооперативно отношение държеше още въ миналото отъ първите мѣста и благодарение на това, кооперативното съзнание, дисциплина и сплотеностъ се изразиха въ създаването презъ 1919 година на **Р. З. К. Синдикатъ „Общъ подеиъ“**, — гр. Провадия, който почва да дава тонъ и насока на кооперативното движение не само въ своя районъ, но и въ съседните райони, съ кооперативни доставки на стоки и общи продажби и покупки. Промѣната, която настѣпи следъ войната, изразена въ единъ стопански хаосъ, чуждъ на изпитаните икономически закони за търсенето и предлагането и др., увлѣкоха въ общото течение и хората, които стояха на чело на тоя синдикатъ и той претърпѣ единъ крахъ, който ограничи многото му стопански инициативи.

Презъ първата половина на м. февруарий 1919 год., когато оскъдицата на солъ бѣше твърде голѣма, се откриха солните извори при Провадия, които извикаха жива радостъ изъ цѣлата страна. Това откритие, следъ едни твърде тежки перипетии, за които ще говоримъ подробно по-после, минава въ ржцетъ на синдиката „Общъ подеиъ“, който увлеченъ съ общия ентузиазъмъ се увелича въ това грамадно предприятие, безъ да предполага неговия голѣмъ обемъ и ши-

Общъ изгледъ на соловарната.

рина, нѣщо което разклаща изъ основи стопанското положение на синдиката, и следъ борби и усилия, синдиката създаде соловарната фабрика, която днесъ дава хубавата чиста и бѣла готварска солъ, която се пласира чрезъ кооперативната централа „Напредъ“.

Нашето общество твърде малко познава благородните усилия на хората около синдиката „Общъ подеиъ“, съ чисто нашъ български капиталъ, събиранъ отъ стотинките на неговите кооператори при потърсения и желанъ кредитъ на нашия капиталъ, независещъ отъ чужденци, да експлоатиратъ едно национално богатство, — тъй необходимо за всѣки единъ човѣкъ — солъта. Нѣма българинъ, който да не знае и не разбира що значи чужда опека. Още сж прѣсни въ паметта на всички ни впечатления отъ още нестихналата борба и тревога на обществото по въпроса за превръщането на Б. Н. Банка въ акционерна, по желанието на Негово Величество жадния само за голѣми печалби и спекули капиталъ въ Европа, който подъ благовидния мотивъ на помощъ за стопанско възстановяване, носи грозното икономическо развитие на нашата щедро обдарена съ природни богатства и трудолюбиви хора страна. Това е мнението на нашите икономисти и общественици, което имъ прави честь, че бѣха въ първите мѣста на тая борба. И вървѣйки искрено желание да се превъзпитае въ духа на единъ просвѣтенъ патриотизъмъ и любовъ къмъ нашето, родното — днесъ въ страната ни се отварятъ широко

вратитъ на чуждия капиталъ въ форма на концесии, които ще донесатъ само зло за националното богатство на страната, а не увеличение на стопанското благосъстояние на нацията.

Малкото наши производствени предприятия, въ които е ангажиранъ чисто български капиталъ се тормозатъ, спжватъ — съзнателно и несъзнателно, безъ да се държи смѣтка за тежките последици и стопанската разруха, които неминуемо ще дойдатъ за нашия скромнъ български капиталъ, който ще избѣга отъ производствения процесъ, за да се хвърли само въ спекула и лихварството, или пъкъ ще се претопи въ чуждия капиталъ.

Въ името на нашата национална стопанска независимостъ, въ името на нашия беденъ български капиталъ, създаденъ съ упоритъ трудъ, дългъ се налага на всѣки

добъръ българинъ да работи всѣкога и на всѣкъжде за подкрепа на дѣлото на **Р. З. К. Синдикатъ „Общъ подеиъ“** — Провадия.

Да подкрепимъ нашето родно производство на бѣлата и чиста Провадийска солъ!

Завършвайки съ нашата малка анкета за провадийската соловарна фабрика, която е гордостъ за България, ние не можемъ да не похвалимъ неимоверните и общи усилия на управителния съветъ на сжщата, който години вече среща голѣми пречки въ всѣко отношение на своята кооперативна дейностъ, но вървѣйки това — на пукъ на участъ зла, заварихме управителния съветъ късно презъ нощта да урежда своите работи, въ лицето на г-да: председателя Недю Вълевъ и членове: Др. Митевъ, Т. Поповъ Ангелъ Игнатовъ и Г. Тодоровъ, между които има и добри наши педагози.

Пожелаваме още по-голямъ успѣхъ на неуморимите труженници на кооперативното дѣло. Ще се повърнемъ.

Пенсионерно Д-во „Старини“ — клонъ Плѣвень

Сърдечна благодарностъ

Подписаните наследници на покойния зап. капитанъ Никола Найденовъ, Плѣвень изказваме нашата сърдечна благодарностъ на пенсионерното Д-во Старини — София за гдето веднага следъ смъртта чрезъ мѣстния клонъ ни изплати сумата 5000 лв. отъ взаимноспомогателната си каса за колкото бѣ записанъ като членъ отъ 1.1.1926 год.

Тази сума на гледъ малка, но въ това време и въ този моментъ, понеже можаме да посрещнемъ най-належащите си нужди, стори ни се доста голѣма.

М. Найденова.

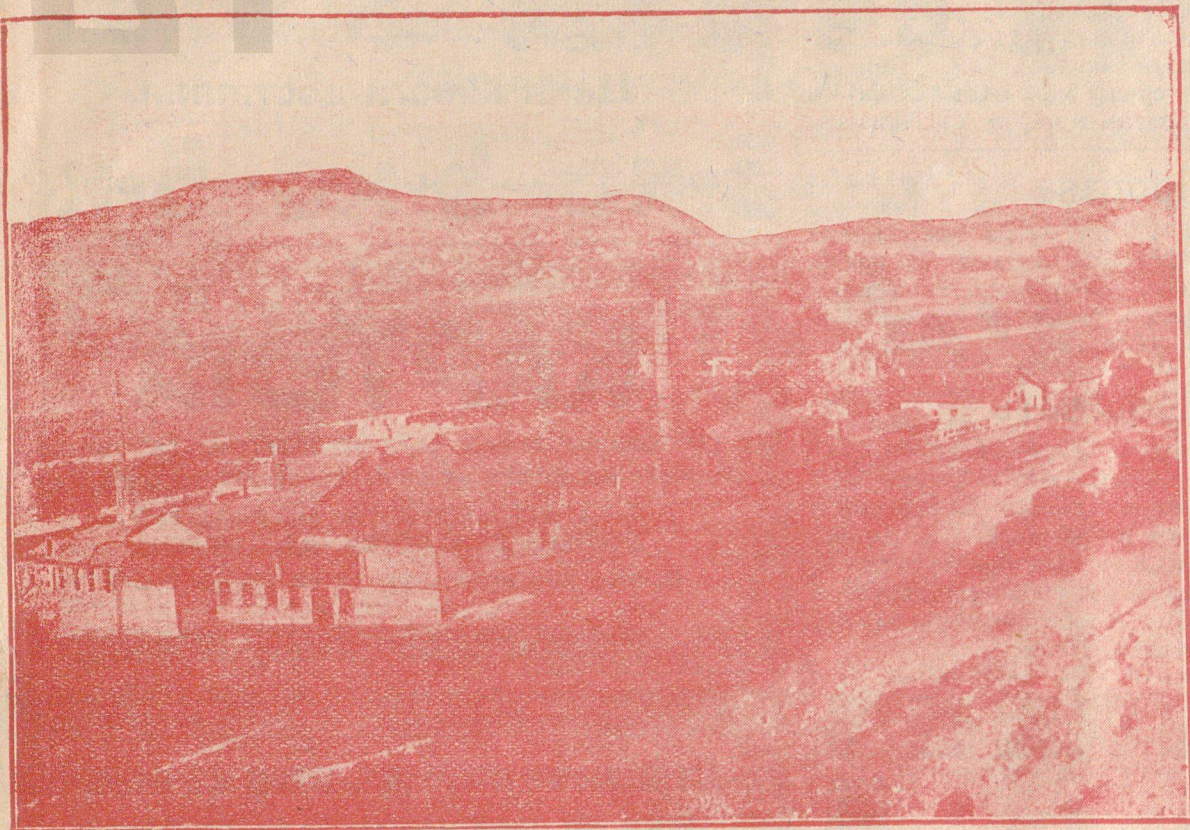
Благодарностъ

Подписаната наследница на покойния запасенъ полковникъ Михаилъ Н. Шишковъ, отъ Плѣвень, и като представителка на малолетните си деца, изказваме благодарностъ на пенсионерното Д-во Старини, за гдето веднага следъ смъртта изплати ми се чрезъ мѣстния клонъ сумата 5000 лева отъ взаимноспомогателната каса за колкото бѣ записанъ като членъ отъ 25 XII. 1925 год. Това е едно доста умѣстно улеснение и азъ смѣя да го препоръчамъ на г. г. неорганизираните пенсионери за подкрепление.

Минка М. Шишкова.

на по-голѣмитѣ предприятия Публика или клиенти

Фабриката за стъклени произведения при гара Гебедже. — Успѣха на нашата родна индустрия зависи отъ подкрепата на всички ни.

ОБЩЪ ИЗГЛЕДЪ НА 1-ВАТА БЪЛГАРСКА СЪКЛАРНА ФАБРИКА ПРИ ГЕБЕДЖЕ.

За нашата индустрия отъ освобождението на България и до днесъ много се говори и върши: създаватъ се закони, съ които ѝ се даватъ доста много облаги и редъ други привилегии, съ една дума, цели се нейното заздравяване. Има доста голѣми условия за една добра и мощна индустрия, която има голѣмо значение за съществуването на България, като културна държава.

Макаръ нашата индустрия напоследък да дава видъ, че съществува, че се развива, има нѣщо друго, което доста много ѝ пречи. Тѣзи пречи сж отъ голѣмо значение, но съ усилията и съзнанието на всички ни, тѣ могатъ да бждатъ премахнати, стига да има желание, което да замиѣня винаги думитѣ съ дѣла! За жалостъ, свикнали сме повече да говоримъ, а малко да вършимъ. И за това ние твърдимъ, че когато стопанското и икономическо положение на една страна е въ лошо състояние, нейната индустрия не може да цѣфти, а търпи лишения, западане на производството. Всичко друго е само площадни приказки.

Не бихме изказали горнитѣ мисли така, но онова, което се върши у насъ, то е, което ни дава поводъ да кажемъ голѣмата истина, макаръ и нѣкому тя да не харесва. Тукъ именно, говорейки за нашата млада индустрия, тукъ му е мѣстото да се посочи единъ поне отъ тия поводи, който не е отъ дребно естество, а напротивъ—той може да издигне нашата индустрия и създаде нейното добро бъдаше.

На въпроса. Не е ли върно, че когато посетимъ единъ какъвто и да магазинъ, мнозина отъ насъ, правейки покупки на об-

лѣкло, прибори, украшения и редъ други необходиминости за човѣшкото съществуване и нагаждане, първия ни въпросъ е: **имате ли европейски?** А за българскитѣ по-здрави, по-трайни и по-ефтини произведения не си и спомняме? Но, това е една истина, която прави много лошо впечатление на всѣки, който обича своя народъ и желае подкрепата на своята индустрия. Та нужно ли е да говоримъ, че подкрепата на нашата индустрия означава същевременно и подкрепа на българския работникъ, на държавата, че се създава по-добъръ и сносенъ животъ, че маса бедни хора ще намѣрятъ препитание въ фабриктѣ и ще подкрепятъ своитѣ близки? Това е така, но иска се съзнание и само съзнание, че когато подкрепяме нашата родна индустрия, ние подкрепяме и себе си. По този въпросъ ще се повърнемъ пакъ. Думата ни е за нашата единствена въ България **фабрика за стъклени произведения при гара Гебедже**, която съ своето здраво и изящно производство не отстъпва на никое европейско предприятие отъ тоя браншъ.

Фабриката е основана още въ 1889 год., а редовното си функциониране е започнала презъ 1909 год. За нейното модернизирание и голѣмото разпространение на производството ѝ най-много е допринесълъ известниятъ варненски гражданинъ г. **Исакъ Мешуламъ** който е главенъ директоръ и акционеръ на същата. На него се дължи усъвършенстването до най-модерния му видъ, на което не малко завидватъ нашитѣ съседи.

Фабриката е построена върху една площъ отъ около 5,000 кв. м., всрѣдъ разкошната природа на Гебедженския край, където има и доста постройки за живеене на работницитѣ. За производството фабриката си служи съ единъ дизеловъ мо-

торъ отъ 75 к. с. и единъ локomobilъ отъ 15 к. с. Годишното ѝ производство е за около 18.000.000 лева изключително за България. Напоследък е откритъ новъ отдѣлъ за водно и порцеланово стъкло, също е напиривршване новата модерна пещъ, която е последно изобретение на техниката за изпичане на стъклата.

Фабриката приема поръчки само за конячни стъкла, а за всички други, като: домашни сервиси, всички крѣчмарски стъклени прибори, всички видове чаши, шишета, вази, пепелници, изящни чашки за конякъ, поръчкитѣ се правятъ отъ представителитѣ за България:

Мешуламъ Бенадо,
София
Давидъ Израилъ
Пловдивъ.
Хаимъ М. Леви,
Русе

Трѣбва човѣкъ да бжде голѣмъ познавачъ на индустриалната химия и само така би описалъ изработването на всичкитѣ видове стъклени произведения.

Съ нашитѣ индустриални анкети, ние нѣмаме за целъ да описваме начина на производството, а да работимъ за неговото издигане; да се научимъ да обичаме родното производство; да го ценимъ, подкрепяме и създадемъ. Въ подкрепата на нашата мисль иде и факта, че въ тая фабрика работятъ 230 работника, които издържатъ семействата и себе си. Нима има нѣкаква разлика между техниката на западнитѣ фабрики за стъклени произведения и тая въ Гебедже?—никава! Напротивъ, тукъ има по-голѣмо съревнувание въ изработката на разнитѣ видове стъкла, които съперничатъ на тия на Западъ!

Нашата индустрия не се нуждае отъ критики, защото тя е въ своя зародишъ, а отъ всеобща подкрепа: този трѣбва да бжде повика на всички ни, за да закрепнемъ като народъ!

При другъ удобенъ случай ще се повърнемъ специално по изработката на стъклени произведения съ статия отъ специалистъ по тоя браншъ.

ИВАНЪ БАКАЛОВЪ.

Френскиятъ писателъ Боало Декровъ хвали поета Малербъ, че е научилъ потомството, каква сила има една дума, поставена на мѣстото си. Трѣбва да се признае, че Малербъ е направилъ голѣмо благодеяние на писателитѣ. И днесъ то запазва всичката си стойностъ. Не може да се оцени, каква важностъ има прелистиането на единъ речникъ.

Думата има тѣй голѣма внушаваща сила, която не може достатъчно да се оцени. Управниците добре знаятъ това. Когато тѣ искатъ да прокаратъ нѣкоя мѣрка, която смѣтатъ непопулярна, тѣ се стараятъ да я облѣгатъ въ премѣната на нѣкоя съблазнителна дума. Нѣкои реформи сж били прокарани благодарение на това ораторско сръдство. Следъ войната управниците въ това отношение се показваха отлични езиководци. Не могатъ вече да се изброятъ гениалнитѣ евфемизми—изрази за доста прозаични идеи,—които сж употребени за да ни накаратъ да глѣтнемъ нѣкое неприятно политическо, социално или фискално лѣкарство.

Успѣхътъ на тая техника нѣма ли да накара специалиститѣ по психология на тѣлпитѣ да я разширятъ и въ друго направление? Една малка дума, поставена на мѣсто, може да бжде хиляди пѣти по-ефикасна отъ всички правилници и закони. Искате ли единъ примѣръ?

Всички знаятъ, какъвъ таенъ конфликтъ съществува между чиновницитѣ и това, което презрително се нарича „публика“. Човѣкътъ, когото държавата е поставила задъ едно гише, за да оказва на съгражданитѣ си известни услуги, понѣкога се държи арогантно и не съвсемъ почитателно. Добива се впечатление, че го отекчаватъ, че го отрупватъ съ работи и че му искатъ услуги, които той не може да окаже безъ известна нервностъ. Това наблюдение е особено очебиеше въ известни пощенски бюра (въ Франция), дето купуването на пощенски марки и изпращането на единъ пощенски записъ често сж придружени отъ не съвсемъ приятна размѣна на „комплименти“.

Обаче ние смѣтаме, че една малка дума може да измѣни къмъ по-добро, това положение. Достатъчно е да се прекрѣсти „публиката“. Администрацията ни нарича „публика“: отъ тукъ произтича всичкото зло. Публика—това е една безформена тѣлпа, безъ права; тя може да бжде „маневрирана“, както е угодено. Публиката—това е едва хаотична маса, която трѣбва да бжде канализирана, както овчаритѣ правятъ съ стадата си.

Естествено е, че при това положение, чиновницитѣ натоварени да се разправятъ съ тая маса, викатъ; крѣскатъ и по нѣкога даже и хапятъ, както вършатъ това добритѣ овчарски кучета къмъ безсловеснитѣ животни...

Но представете си за мо-

ментъ, че въ окръжнитѣ си обявления, запрещения, обещания и заплашвания,—държавата реши да промѣни думата публика съ клиенти. Изведнажъ всичко ще се промѣни, безъ да има причини да се протестира срещу името клиенти. Честниятъ гражданинъ, който се явява предъ нѣкое пощенско бюро, ще бжде чисто и просто клиентъ, който ще направи покупки въ единъ държавенъ магазинъ. Той има право за същото внимание като купувачътъ, който влиза въ единъ магазинъ за обувка, въ бижутерия, въ ресторантъ. Какво казвамъ? Теоретически той ще има право за по-голѣмо внимание, защото съ данъка, който той плаща, чиновницитѣ ще бждатъ въ положение да получаватъ заплата.

Всѣки търговецъ застава персоната си да показва голѣмо внимание къмъ клиента. Защо държавата—търговецъ не внуши на своитѣ продавачи, на своитѣ шефове на служби, да бждатъ по внимателни къмъ купувачитѣ?

Ако въ нѣкой голѣмъ магазинъ—за чиновницитѣ на който, впрочемъ, ние не плащаме заплатитѣ—ни посрѣщатъ тѣй, както въ нѣкои държавни учреждения, ние бихме се възмутили отъ тоя скандалъ на незачитане правата ни на клиенти, а това го понасяме търпеливо, щомъ ще касае за голѣмитѣ държавни магазини.

Причината за това е, че за държавата или поне за представителитѣ ѝ,—телефонисти, пощенци, бирници и пр. ние сме публика, т. е. пренебрежима величина.

Въ деня, въ който държавата ще предупреди чиновницитѣ си, че ние сме клиенти, т. е. хора, които трѣбва да се коткатъ и галятъ и на които не се прави голѣма услуга, като имъ се продаватъ марки или се приематъ отъ тѣхъ телеграми,—данъкоплатцитѣ ще заживѣятъ въ златния вѣкъ.

Казва се: „Забранено е влизането на публиката!“ Кой би посмѣлъ да пише: „Забранено е влизането на клиентитѣ!“

Кой министъръ ще се съгласи да въведе тая реформа въ ведомството си? (Изъ в. Танъ)

Мѣстниятъ клонъ на Пенсионерното дружество „Старини“ на 27 т. м. има общо годишно събрание съ дневенъ редъ: отчетъ на настоятелството за 1927 год. и избиране ново настоятелство съ тайно гласоподаване и се избраха за председателъ: М. Нейчевъ адвокатъ, подпредседателъ Д. С. Денчевъ адвокатъ, секретаръ касиеръ Хр. Юрдановъ ходатай, членове Хр. Петровъ зап. подполковникъ и С. П. Сбчевъ бившъ касиеръ на Българска. За контролна комисия: Хр. Сахатчиевъ, дѣловодителъ, печатница „Изгравъ“ и Л. П. Лазаровъ бившъ телеграфистъ.

Пушетъ само
цигаритѣ

Болни въпроси

Граждани ни молят да запитаме: защо при наличността не отлична паша, изобилие на млѣко гражданѣтѣ го купуватъ 8 лева килограмъ, когато нѣкои продавачи селяни при намака, че млѣкото е скѣпо 8 лева, заявяватъ, че иматъ смѣтка да го продаватъ 6 лева, но кооперацията въ Плѣвень го продавала 8 лева!

Думата има г. кмета, който трѣбва да намали цената му, а млѣкарската кооперация, както и всички други кооперации иматъ за целъ не да ставатъ причина за увеличѣние цената на продуктите, а да намаляватъ стойността имъ до възможния минимумъ.

Да, млѣкото е скѣпо 8 лева и вие имате граждански дългъ да намалите цената му, за да не бѣде то луксъ, а достъпно и за ония, които иматъ най-голъма нужда отъ него.

Граждани се оплакватъ, че посадения лукъ въ нѣкои лозя е обранъ. Надяваме се, че компетентните власти ще взематъ о време мѣрки, за да нѣма по-после по-голъми обири.

Месецъ май си отива, а зеления лукъ се продава все още по-скѣпи отъ черния хайверъ. До кога ще бѣде така — незнаемъ!

Смѣхъ и утеха

Голѣмъ актьоръ

— Вие сте били актьоръ, а сега какъвъ сте?
— Бившъ актьоръ.
— Ами познавате ли „Севилския бръснарь“?
— Не, азъ се бръсна самъ въ кѣщи.

Въ сѣда

Сѣдѣята (къмъ обвиняемия). Ти пакъ ли си тукъ? Нали на последѣтъ ти казахъ да не се явявашъ вече предъ очите ми?
Обвиняемиятъ: Съобщихъ това на стражара, но той не искаше и да ме чуе!

Упрѣкъ

Той: Ето отъ любовъ за васъ, прелестно създание, се самоубивамъ!
Тя: Дуракъ! Трѣбваше поне да се вънчаемъ, та да остана млада вдовица.

Веществено доказателство

Младата майка: Когато нѣмахъ още дете всичките ми поклонници се увъртаха край мене, а сега никой не смѣе да ме доближи, за да не го подозратъ, че е въ роднински връзки съ бѣбчето ми. . . .

На саме

— До какво ще доведе вашето оказване подиръ мене?
— Отъ душа бихъ желалъ да доведе до изникване рога на вашия съпругъ.

Тамъ е бедата

— Защо сте печална, госпожо?
— Ахъ, това е ужасно! Моятъ мжжъ замина въ командировка за 6 месеца.
— Това не е беда: шестѣхъ месеца ще изминатъ скоро.
— Та именно това ме наскърбява!

Ревностна

Началника казва на една отъ чиновничките:
— Констатирахъ госпожице, че всѣка заранъ вие идете последна, а вечеръ се отивате първа.
— Но, господине, нима искате и сутринъ и вечеръ да закъснявамъ.

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Захарно-болни, ако скѣпите здравето и живота си, снабдете се веднага съ току-що издѣлзлата на български книга на известния диабетологъ проф. Фонъ-Ноорденъ „Диететично лѣкуване на захарната болестъ“ съ приложения: 1. Причините за заболяване отъ диабетъ и какъ да се предпазваме отъ него; 2. Готварска книга за захарно-болни.

Книгата се изписва отъ Р. Дѣлова, Котелъ, срещу 100 лв. съ наложень платежъ 115 лв.

Побързайте да си я набавите, за да се почувствувате отново бодри и здрави!

Гергини-хризантеми и гергини

Ще намѣрите расади при Иванъ Д. Трифоновъ, часовникарски магазинъ срещу „Мавзолея“ — домъ срещу Лазаръ Додевъ.

Най-красиви цѣтлове. Продажбата продължава.

Продава се или дава поднаемъ съ или безъ работилница въ гр. Плѣвень здрава преса за изработване разни цѣтѣни плочки, съ калѣпи за разни розетки и др. принадлежности. Споразумение при Г. Ст. Петковъ — срещу окр. сѣдъ (складъ за дървенъ материалъ) Плѣвень.

Продава се солидна кѣща въ II кварталъ съ 400 кв. метра урегулирано мѣсто въ центъра на града, близо до училището „Мария Луиза“. Споразумение при Пѣшо Лазаровъ — ходатай.

Продаватъ се на износъ на цена: 1. Нива въ м. „Калчовъ геранъ“ — „Пегтъ могили“, отъ 228 дек., при сѣседи: Г. Райковъ и Илия Катранишки и 2. Дворно мѣсто въ I кв. при сѣседи: К. Бояджиевъ, Ив. Николовъ и пжтъ. Споразумение при Хр. Менковъ I кв.

Longines

Точень, соли-
дены и елегантены.
-- Предава се на
поколения.

Опредѣление № 1402. Плѣвѣнския окръженъ сѣдъ, въ разпоредително заседание на 10 май 1928 год., въ съставъ: подпредседателъ Тр. Банковъ, членове: Ив. Бакърджиевъ и Л. Яневъ с. к., при секретаря Ц. Геновъ следъ като изслуша докладваното отъ подпредседателя и като взема предъ видъ, че по гражданското частно производство № 372 отъ 1928 год. сѣ изпълнени всички изискуеми отъ закона условия и че усиновяването ще бѣде полезно за усиновяемия, то на основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконородените деца и пр. сѣдѣтъ опредѣли: допуска усиновяването на Борисъ Сѣйковъ отъ с. Девенци, отъ Мария Тодорова, отъ сѣщото село.

Подписали: подпредседателъ Тр. Банковъ, членове: Ив. Бакърджиевъ и Л. Яневъ с. к., секретаръ Ц. Геновъ.

Вѣрно, председателъ: Н. Н. Икономовъ.
Секретаръ: М. Цокевъ.

Обявление № 677. Известявамъ, че отъ 26 май 1928 г., до 25 юний 1928 г. г. до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень следующия недвижимъ имотъ нахѣдѣщъ се въ землището на с. Тученица, а именно:

1) 1/2 идеална частъ отъ бранище въ землището на с. Тученица, мѣстн. „Туранскитѣ ливади“, или „Кузалтията“, цѣлата отъ 6 дек. при сѣседи: А. Караивановъ, Р. Стратевъ, Кр. Патковъ презъ пжтъ и Пата (Спаса) Костова, оценена за 1200 лв.; 2) Нива въ м. „Манафското“, отъ 6 дек. при сѣседи: общинска мѣра отъ две страни, Т. Недѣлковъ и наследниците на Хино Василевъ, оценена за 1200 лева; 3) Нива въ мѣстността „Бодено“, отъ 8 дек., при сѣседи: Т. Недѣлковъ, пжтъ, Юрданъ Трифоновъ, стария, Ц. Моноу и Сави Недѣлковъ, оценена за 1600 лева и 4) Нива въ мѣстн. „Бодено“ (Пехливанскитѣ ниви) отъ 4 дек. при сѣседи: Т. Ионковъ, Т. Недѣлковъ и Колю Сѣбевъ, оценена за 800 лева. Горните имоти принадлежатъ на Хино Недѣлковъ отъ с. Тученица, не сѣ заложени, продаватъ се по вѣзискането на Тоню Недѣлковъ отъ с. Тученица за 3500 лева, лихвитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 121 издаденъ отъ I Плѣв. мир. сѣдия. Надаванетоъ ще почне отъ горната цена. Разглеждането книгата и надаванетоъ може да става всѣки присѣдственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 23 V. 1928 год. Д. № 77-а отъ 1926 год.

I Сѣдия-изпълнителъ: Г. Н. Кънчевъ.

5-ко 5-ко 5-ко

Е името на най-модерния манифактуренъ магазинъ — извора на най-голъмия изборъ на всичко необходимо за дамѣтъ.

Цени винаги достъпни.

5-ко 5-ко 5-ко

КАРТЕЛА

събщава на всички свои клиенти, че сѣ взети всички мѣрки отъ днесъ пловдивската му фабрика **ДА ИЗПЪЛНЯВА РЕДОВНО ВСИЧКИ ПОРЪЖКИ ЗА ЦИГАРИ.** Всички противни слухове сѣ злонамѣрени.

Строители, дърводѣлци!

Само въ новооткритите складове на

Стефанъ Ив. Мутафовъ и Синъ

на сѣръ-пазаръ № 11, до яйчарския складъ на Максимъ Ралисъ и клонаму въ града ул. „Димитъръ Константиновъ“, срещу протестанската църква — до окол. управление, ще намѣрите винаги най-доброкачествени ромънски и български, борови и чамови

**дѣски
летви
греди**

на най-износни цени.

Въ склада на сѣръ-пазаръ се помещава **дърводѣлската фабрика на арх. Пѣвѣвъ и М. Сѣбевъ.** Тамъ ще намѣрите винаги **готови рендосани дѣски, дюшеме, врати, прозорци и др.**

7—16

Долно Митрополско сѣлско общ. управление

Обявление № 454.

с. Долна Митрополия, 20 май 1928 год.

Долно Митрополското сѣлско общинско управление, настоятелно си обявява, че на 6 юний 1928 год. въ общинско управление ще се произведе търгъ съ явно наддаване, за даване на предприемачъ експлоатацията окосване на трева на общинската ливада за 1928 год. Която ливада се намира въ землището на с. Оланецъ въ мѣстността „Край р. Витъ“ състояща се отъ 85 декара, при сѣседи: Бр. Г. Маркови, сѣлото корито на р. Витъ, Али бейския азъ.

Първоначална цена на цѣлата ливада — тревата за г. е 5,000 лева. Искания залогъ за право участие въ търга 10% върху първоначалната цена и допълнително следъ какъ се възложи отъ тържната комисиия.

Законъ за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ. Тържните книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣдственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление. Станалитѣ разноски по публикацията сѣ за смѣтка на предприемача.

Общински кметъ: Ив. Цоковъ.
Секретаръ-бирникъ: Н. Хитровъ.

Обявление № 1203. Обявявамъ на интересующите се, че на основание изпълнителния листъ № 1005 издаденъ отъ Плѣвѣн. окр. сѣдъ въ полза на Спиридонъ Златковъ отъ Плѣвѣнь противъ Петъръ М. Мишовъ и Ангелъ П. М. Мишовъ отъ Плѣвѣнь 13,000 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сѣ допроизводство, на 7 юний 1928 год. ще продамъ въ гр. Плѣвѣнь въ канцеларията ми на публиченъ търгъ следующия дължниковъ движимъ имотъ:

На Ангелъ П. М. Мишовъ,
Една шевна крачна машина „Сингеръ“ за 2000 лв.; 2) на каца около 250 литри за 50 лв. и 3) Три бурета за 150 лева.

На Петъръ М. Мишовъ,
1) Една готварска машина за 300 лева; 2) Два букета стола за 40 лв.; 3) Една парцалена черга за 100 лв.; 4) акции отъ банка Търговия и кредитъ за 2000 лв.; 5) Два чаша за 100 лв. и 6) Два батлаца за 800 лева.

Желаящите да участвуватъ въ тая проданъ, трѣбва да явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ гр. Плѣвѣнь, 23 май 1928 г. Д. № 7 отъ 1923 год.

II Сѣдия-изпълнителъ: Ст. Кралевски.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвѣнь № 11